

Posudek oponenta bakalářské práce Jakuba Součka:

Řízení lidských zdrojů v právních typech NNO v ČR

V posuzované bakalářské práci Jakub Souček zpracoval téma nestátních neziskových organizací v České republice. Ty se podle účelu, struktury a způsobu fungování dělí na několik typů, v této práci jsme obeznámeni s třemi typy, a to s občanským sdružením (o.s.), obecně prospěšnou společností (o.p.s.) a církevní instituce Charita. Tyto typy byly zvoleny proto, že cíl autorův je pojednat organizace z hlediska právního uspořádání způsobů zacházení s pracovní silou, neboli s „lidskými zdroji“, jsou tedy tyto organizace z hlediska „lidských zdrojů“ podle autora relevantní. (Výraz lidský zdroj budu raději dávat do uvozovek, abych zdůraznila, jak moc se mi toto slovo nelíbí, a nechci tento ošklivý žargon používat.) Text je rozpracován v teoretické části na 40 stranách a stěžejním úkolem je popis personální práce v řízení lidských zdrojů obecně, a pak následně z hlediska zaměstnavatele, dále je pojednáno o mzdách, pracovní motivaci, vzdělávání a fluktuaci. Navazuje kapitola týkající se dotační politiky NNO jako způsobu financování (z Evropských strukturálních fondů, z Evropských komunitárních programů, dalších Evropských programů a z Dalších programů grantových a místních). Informace v jednotlivých kapitolách jsou přiměřeně podány a popsány. Text je vypracován pomocí literatury, uvedené na konci v seznamu o 16 knižních položkách a značného množství internetových odkazů, výročních zpráv, nechybí ani literatura cizojazyčná. Empirická část obnáší ověření platnosti teoretického zjištění na několika vybraných neziskovkách, konkrétně Diecézní charita České Budějovice, Educa International, o.p.s., a Evita o.s. Ty autor zvolil z důvodu, aby si byly podobné z hlediska ŘLZ, financování a postavení v rámci ČR, jak autor dodává. Výzkum je představen jako kvalitativní vyhodnocení dat získaných pomocí polostrukturovaných rozhovorů s rámcově stanovenými sedmi otázkami (o počtech zaměstnanců, o typech pracovních smluv, o motivaci zaměstnanců k výkonu, o udržování kvalifikace, o fluktuaci zaměstnanců, o struktuře organizace, a rozpočtu), vždy se třemi zaměstnanci každé organizace.

Hodnocení: Přestože zpracování fungování NNO je přehledně provedené, z jistého hlediska zajímavé, a inovativní, neboť ukazuje plastičnost a variabilitu možností uspořádání, nedopracovává se autor žádného problému hodného řešení. Text je pouze kompilační a popisný. Základní výhradu mám k metodice empirické části práce. Pouze pokud je stanoven problém, tj. nějaká neshoda nebo konflikt dvou nebo několika názorů, teorií, či zkušeností,

pak může být stanovena hypotéza, neboli výzkumná otázka. Výzkumná otázka slouží výzkumníkovi jako nástroj k odkrývání dalšího smyslu, který je skryt ve výpovědi respondenta. Interpretace výpovědí se pak zpětně zrcadlí ve výchozích teoriích, a vlastním přínosem výzkumníka je nakonec s ohledem na získaná data promyslet váhu a závažnost těch výchozích teorií a v jejich mezích zodpovědět výzkumnou otázku. Pokud bychom vzali vážně charakteristiku výzkumné metody (podle Konopáska), podle níž „se umění interpretace kvalitativního výzkumu rovná umění přečíst získaná data novým, pozoruhodným, a relevantním způsobem“, tak je potřeba říct, že autor svou prací tento nárok nenaplnil. Jako je teoretická část pouze popisná, taktéž vypadá i výsledek zkoumání. V části, která je označena jako výzkum, nemůžu posoudit, co je slovo respondenta a co je komentář autora, neboť rozlišováním se autor nezabýval. Nejde tedy o výzkum v pravém smyslu slova, jde pouze o jakési šetření v zájmu získání informací o práci s „lidskými zdroji“ v dané organizaci.

Jakási výzkumná otázka je až v úplně poslední větě, kterou autor odkazuje do budoucna, a více se nad ní nepozastavil: otázka zní, *jakým způsobem optimalizovat přístup NNO k dotačním titulům, nebo jak vymezit NNO, které mají minimální rozpočet a vykazují činnost, od těch účelově vytvořených?* Z této poslední věty mně vyplynulo, že původně pravděpodobně tématem práce mělo (nebo mohlo) být, jestli způsob financování vede NNO k jejich prosperitě, nebo jestli jsou jím naopak ničeny, neboť organizace vytvářejí problémy, aby bylo peníze za co utratit. Což je ostatně velkým českým problémem v EU. Otázka ale měla stát na začátku, a pomocí výpovědí otázku zodpovědět, nebo mělo dojít ze strany autora alespoň k pokusu tento (nebo jiný) problém vyjádřit a alespoň naznačit řešení.

Práce je proto spíše nedostatečná, jen taktak odpovídá požadavkům na práci tohoto druhu kladeným, ale snad by mohla být při důstojné obhajobě hodnocena známkou tři.